

denne, at det altid tager disse halve Standpunkter.

Derefter tilføjer det ærede Medlem Hr. Brorsen, at den Ordning, vi vedtog i 1909, stod sin Prøve under Krigen. Vi havde det, vi havde Brug for, og vi naaede det, vi skulde, nemlig at holde os udenfor Krigen. Mon der er et eneste Menneske, der tror, at dette, at Danmark holdt sig udenfor Krigen, skyldtes Militærordningen af 1909? Jeg ved, at havde det været Venstre, der havde været ved Styret i Krigsaarene, saa er der ikke ringeste Tvivl om, at man vilde have sagt, at det var det udmærkede udenrigske Styre, man havde haft under Krigen, der gjorde, at vi var blevet holdt udenfor Krigen. Nu, da det var Modstanderne, der havde Styret i den Tid, hedder det, at det var Venstres Forsvarsordning af 1909, den fortræffelige Militærordning fra den Gang, der var Skyld i, at vi holdt os udenfor Krigen. Det vil altsaa sige, at de Lande, der havde en daarligere Ordning end denne, de kom med i Krigen, hvorimod de, der havde en lige saa god eller bedre Ordning end vor, slap for Deltagelse i Krigen. Nej, saadan var denne Ordning ingenlunde. Ogsaa efter 1909 pralede Venstre med, at Danmark var et af de Lande, der var svagest militært set i Europa; bagefter at komme og sige, at det var Forsvarsordningen af 1909, der holdt os udenfor Krigen, er derfor at vende Forholdet fuldkommen paa Hovedet. Vi havde i 1914, da Krigen brød ud, det, vi havde Brug for, sagde det ærede Medlem. Ja, vi havde et Forsvar af København. Da Krigen var sluttet, erklærede Generalstaben, at vi maatte gøre os klart Nødvendigheden af at udelukke den Op-gave, der ligger over vore Kræfter: det direkte Forsvar af Hovedstaden. Det vil altsaa sige, at Ordningen viste sig allerede ved Verdenskrigen at være bygget op paa et Fejlsyn.

Der er faldet Udtalelser om, at hvis vi bare havde udlagt Miner i Køge Bugt og havde foretaget forskellige Fæstningsanlæg omkring København, vilde vi i 1914 have været bedre stillet. Men det, Spørgsmaalet drejede sig om i August-dagene 1914, var ikke, om vi om 14 Dage kunde faa udlagt Miner i Køge Bugt, eller om vi om en Maaned kunde faa betydelige Befæstningsanlæg omkring København, men dette: at nu stod vi overfor en Hær, som vi kunde vente med Timers Varsel, hvis vi ikke imødekommer de Forlangender, der stilles. Saadan former en Krig sig des-være nu om Dage altid. Det gaar ikke

saadan til, at en Magt kommer og giver Varsel og siger: Maa vi anmode den ærede Stat om at være forberedt paa, at om 14 Dage begynder vi; vil I nu behage at udlægge Miner, hvor I mener, det er nødvendigt, og foretage de fornødne Befæstningsanlæg, hvor I mener, det passer! Nej, man kommer ganske uden Varsel, og saa hjælper det ikke det mindste at sige: Det kunde vi have gjort, hvis vi havde haft Tid. Spørgsmaalet er derfor, hvordan var Stillingen den Dag? Og da man spurgte de militære sagkyndige, og de under An-svar skulde besvare dette Spørgsmaal, sagde de militære sagkyndige: Militærordningen af 1909 svinger paa alle Omraader. Vi kan aldeles ikke opfylde det, vi skulde, nemlig det direkte Forsvar af Hovedstaden, hverken til Lands eller til Søs. Det nytter derfor ikke noget, at man kommer og siger, hvad en Mand har sagt nogen Tid senere om, hvad der kunde gøres i Fremtiden. Det, der er Tale om, er det direkte Spørgsmaal: Hvad kan vi gøre? At mene, at Militærordningen af 1909 stod sin Prøve under Krigen, er altsaa fuldkommen at forvanske, hvad der skete.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Brorsen talte om Mineudlægningen og sagde nogle vidunderlige Ord om denne Mineudlægning. Med den højtærede Formands Til-ladelse skal jeg oplæse et lille Stykke af det, det ærede Medlem sagde. „Jeg tror, at hvis vor Neutralitet var blevet krænket“ — det var, da Spørgsmaalet om Mineud-lægningen kom — „vilde det have været et meget stort Spørgsmaal, om vi over-hovedet havde faaet Sønderjylland tilbage. Tror man, at der hos de Magter, der maatte lide og bløde, hvis unge Mænd i Millionvis var segnet eller blevet Invalider netop for at bekæmpe den tyske Militarisme, vilde have været stor Medlidenhed for et Folk og et Land, der ikke havde gjort det fjer-neste for at værne sin neutrale Stilling?“ Jeg vil dertil først sige, at jeg synes, det for Venstres Ordfører er en mere end let-sindig Udtalelse at komme med. Det ærede Medlem siger, at hvis vi ikke havde udlagt Minerne, var vor Neutralitet blevet krænket, og var vor Neutralitet først blevet krænket, vilde vi ikke have faaet Sønderjylland til-bage. Begge Udsagn er lige letsindige. For det første, hvis Venstres ærede Finanslov-ordfører Hr. N. Neergaard havde raadet i 1914, var Minerne ikke blevet udlagt; hvis det tidligere ærede Medlem Hr. J. C. Christensen havde raadet, var Minerne ikke blevet udlagt; hvis nu afdøde tidligere Medlem af Landstinget Jørgen Pedersen